

Urkunden-Sammlung zur Geschichte der auswärtigen Verhältnisse der Mark Brandenburg und ihrer Regenten

...

namentlich in Beziehung auf Anhalt, Bayern, Böhmen, ... und andere
Länder ; [Urkunden-Sammlung für die Geschichte der auswärtigen
Verhältnisse]

Riedel, Adolph Friedrich

Berlin, 1843

XLII. Vergleich und Friedensschluß des Erzbischofes Albert von Preußen
und Livland mit dem Deutschen Orden, vermittelt vom Markgrafen Otto
von Brandenburg, am 10. Januar 1249.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56055](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56055)

tum exsolvent telonium, sicut et veteris Civitatis nostre Brandenburg edocet consuetudo. Insuper et in aquis adiacentibus piscandi facultatem cum rufis, magnis et minutis retibus eisdem Burgiis indulgemus. Si quid autem utilitatis et commodi in Foro eiusdem Civitatis propriis poterint construere laboribus et expensis, iisdem similiter contulimus in usus civitatis communi consilio convertendum. Volumus etiam, ut predictae civitatis Burgii in omnibus nostri domini civitatibus, Oppidis, villis sive locis, ad que cum suis accefferint mercibus, ab exactione telonii, sicut et nostrarum civitatum ceterarum, alieni sint penitus et exemti. Ut autem hec nostra collatio in perpetuum stabilis perseveret, presentem paginam conscribi fecimus, et Sigilli nostri munimine roborari. Huius rei testes sunt Fridericus de Berteko, Conradus Advocatus in Stargard, Albertus Marscalcus curie nostre, Henricus Capellanus curie nostre, et alii quam plurimi. Acta sunt hec in Spando, anno Domini MCCXLVIII. in die octava Sanctorum innocentium.

Nach Klöber a. a. D. Th. II, S. 15. Frank a. a. D. Bd. IV, Kap. XXV, S. 191. Das Original ist verloren.

XLII. Vergleich und Friedensschluß des Erzbischofes Albert von Preußen und Livland mit dem Deutschen Orden, vermittelt vom Markgrafen Otto von Brandenburg, am 10. Januar 1249.

Albertus, miseratione divina Archiepiscopus Pruscie et Livonie, Apostolice sedis Legatus, Uniuersis Christi fidelibus presentem litteram inspecturis salutem et benedictionem a Domino. Super diuersis questionum articulis seu iuribus seu iniuriis suborta discordia inter nos ex una parte et Magistrum domus Theutonicorum ex altera, mediantibus Venerabilibus confratribus nostris, fratre Heindenrico cholmense et fratre Ernesto Pomezaniense Ordinis predicatorum et Henrico Varmiense Episcopo, suffraganeis meis, et Nobili viro O. Marchione de Brandenburg, per pacis clementiam taliter est sopita, quod nos omnes iniurias et dampna eisdem de corde puro fratribus indulimus supradictis. Et fratres ipsi versa vice similiter hoc fecerunt, et super hoc hinc inde in pacis oscula conuenimus et nos in negotio crucis et fidei et in aliis, que paci expediunt, fratres ipsos pro posse iuuabimus, ubicunque et quandocumque videbitur oportumum. Nec aliquam questionem mouebimus eisdem coram Domino Papa aut quolibet alio iudice super iuribus et libertatibus suis, quas in terra Prucie dinoscuntur habere, secundum papalia instrumenta, nec nos ipsi contra eadem faciemus. Sepedicti autem fratres nos nullatenus in aliquo molestabunt, sed sicut conuenit et iustum fuit, honorabunt. Et ut nostrum fauorem et gratiam plenius assequantur, fide data in nostris manibus promiserunt, quod dabunt nobis aut procuratori nostro trescentas marcas argenti his temporibus in Elbiggo persoluendas, Sexaginta videlicet ante festum purificationis beate virginis proxime venturum, quadraginta vero in festo beati Martini sequente, Ducentas vero ante festum purificationis futurum ad annum. Quodsi tunc non dederint nec plane exsoluerint, liceat nobis post solutas centum marcas instrumentum fratrum, quod pro ducentis marcis remanet, obligatum pro trescentis marcis in Pascha sequenti

creditoribus obligare. Addicimus etiam, quod sedem nusquam constituamus in Prucia, nisi hoc de bona fratrum procefferit voluntate. Et ut hec omnia rata et inconuulsa permaneant, presentes sigillis mediatorum predictorum, cum sigillo nostro et de predictorum fratrum consensu peculiari sunt signate. Acta sunt hec anno Gratie MCCXLVIII. quarta Id. Januarii.

Nach Saezo, Geschichte Preussens, Weis. zum II. Buch, Bfl. 1, S. 259. 260.

XLIII. Wahl und Krönung des Römischen Königs Wilhelm, am 1. November 1249.

Anno Dominice Nativitatis MCCXLIX, Wilhelmus, Comes Hollandie, apud villam Wornich in Regem Romanorum a Principibus (est) electus; Aquisgrani ad Kalendas Novembris, in festo Omnium Sanctorum, per duo Episcopos, Mindensem et Monasteriensem, benedicendum Archiepiscopo Coloniensi in templo presentatum duo alii Episcopi, Trajectensis et Leodiensis, in modum Diaconi, Dalmatica induerunt, quem prefatus Conradus Archiepiscopus cum magna solemnitate in Regem Romanorum unxit et coronavit. Consecratione autem peracta, idem Archiepiscopus locavit eum in Sedem Regni dicens, Super thronum sedis gloriose sedeas et iudicium et iustitiam in terra facias. Christianus Archiepiscopus Moguntinus cum oleo sanctificato dexteram eius foris inunxit dicens, Consecrare te dignetur omnipotens Deus in Regem Romanorum, qui David per manum Samuelis Prophete iungi iussit super populum Hebreorum. Arnoldus Archiepiscopus Treverorum manus super caput eius imposuit dicens, Descendat in te spiritus Sapientie, intelligentie, scientie, pietatis, fortitudinis et consilii replearisque spiritu timoris Domini. Ludovicus Comes Palatinus Rheni, Archidapifer Regni, globum aureum in manus illius posuit dicens, Accipe globum sphericum, ut omnes terre nationes Romano Imperio subicias, et Augustus gloriosus appellari valeas. Marchio Brandeburgensis, Camerarius Regis, annulum in manum tradidit dicens, Accipe signaculum Monarchie, ut Romanum Imperium in suo vigore conserves, et invicta virtute ab omni Barbarorum incursione defendas. Dux Saxonie, Regis Ensiser, gladium ei dedit dicens, Accipe sceptrum Regium, ut rebelles severa correptione potenter affligas omnesque benevolos in tranquilla pace gubernes. Rex autem Bohemie, Pincerna Imperii, de consensu Archiepiscopi Coloniensis, coronam argenteam capiti Regis imposuit dicens, Accipe diadema splendidum, ut sis virtuosus actibus adeo coruscus in terris, quatenus merearis coronam eterne felicitatis habere in Coelis, Amen. Posthec omnes inferiorum partium Principes et Nobiles obedientiam ei prestarunt.

Aus Lünig's Reichs-Archiv (Bb. IV.) Contin. II. Part. Gener. p. 170. 171.